

temporada
alta →

TNC
TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

TEATRE

MERCÈ RODOREDA - JOAN OLLÉ

La mort i la primavera

El Canal (Salt)

Divendres 18 d'octubre, a les 20.30 h

Dissabte 19 d'octubre, a les 18 h

Teatre Nacional de Catalunya

Del 24 d'octubre al 10 de novembre

www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitò** amb el suport de:

LAVANGUARDIA

**3 CATALUNYA
RÀDIO**

TimeOut
DESCOBRIR | RESERVA | COMPARTIR

EL PUNT AVUI+

Obra Social "la Caixa"

“La por no és res. Hi ha dues pors, una de debò i una de mentida. Jo he passat por de debò: la por de les mans, perquè les mans agafen.”

Mercè Rodoreda
#lamortilaprimavera

Fitxa artística

Autoria: **Mercè Rodoreda**

Adaptació i direcció: **Joan Ollé**

Adjunt a la direcció: **Iban Beltran**

Intèrprets: **Joan Anguera, Pepo Blasco, Francesc Colomer, Sara Morera, Rosa Renom i Roger Vilà**

Veus dones velles: **Àngela Jové i Lola Sans**

Espai escènic: **Sebastià Brosa**

Moviment escènic: **Andrés Corchero i Ana Pérez**

Vestuari **Míriam Compte i Nídia Tusal**

Il·luminació: **Lionel Spycher**

Espai sonor: **Damien Bazin, Ramón Muntaner i Adrià Muntaner**

Disseny de so: **Damien Bazin**

Disseny de vídeo: **Francesc Isern**

Caracterització: **Núria Llunell**

Ajudanta d'escenografia: **Paula Font**

Direcció tècnica: **Ignasi Bosch**

Producció executiva: **Macarena García**

Direcció de producció: **Bitò**

Comunicació: **Bitò**

Equip de rodatge: **Damià Haro i Anna Cuscó**

Estudiants en pràctiques: **Mia Parcerisa i Núria Mallofré**

Construcció d'escenografia: **Taller d'Escenografia Castells i Andreu Mateu**

Realització nina: **Raquel Bonillo**

Confecció vestuari: **Goretti**

Una producció de **Temporada Alta 2019 i Teatre Nacional de Catalunya**

temporada
alta →

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Agraïments: **Montse Vellvehí, Arnau Pons, Maria Carrión i Família Castells**

Dades

Temporada Alta:

Dia i hora: Divendres 18 d'octubre a les 20.30 h i dissabte 19 d'octubre a les 18 h

Lloc: El Canal (Salt) | **Preu:** 36 €

18 d'octubre: Prefunció dinamitzada per Recomana.

Organitza: Fundació
**La Ciutat
Invisible**

TNC:

Dates: Del 24 d'octubre al 10 de novembre

Durada: 1 h 30 min (aprox.)

ESTRENA

TEATRE

SEGELL TEMPORADA ALTA

MERCÈ RODOREDA - JOAN OLLÉ

La mort i la primavera

Aïllat enmig de la natura hi ha el poble escenari de *La mort i la primavera*. Els seus habitants es regeixen per velles lleis i viuen sota les amenaces d'uns éssers anomenats *caramens* i les investides del riu. Els homes turmenten les dones, les dones turmenten els fills. Quan arriba la primavera, però, el desig dels joves es fa més gran que la por. Joan Ollé porta a l'escenari la novel·la més tràgica de Mercè Rodoreda, escrita durant el seu exili a Suïssa, tot i que no la va acabar mai del tot. De fet, la va escriure al mateix temps que *La plaça del Diamant*, que Ollé ha adaptat i dirigit en diverses ocasions.

CAST

Joan Ollé regresa al univers literari de Mercè Rodoreda después de triunfar con su adaptación de La plaza del Diamant. Esta vez adapta y dirige una de las novelas (inacabada) más trágicas de la autora catalana.

ENG

Joan Ollé returns to the literary world of Mercè Rodoreda, after the success of his version of In Diamond Square. This time he directs his own adaptation of one of the Catalan writer's most tragic (unfinished) novels.

JOAN OLLÉ

El director ha dit...

A començament dels anys seixanta, Mercè Rodoreda va presentar les seves novel·les *La plaça del Diamant* i *La mort i la primavera*, escrites simultàniament, al Premi Sant Jordi, que no van ser considerades pels seus respectius jurats. La primera —actualment traduïda a més de trenta llengües—, que vaig adaptar i estrenar ara fa quinze anys, és inqüestionablement una de les ficcions més reconegudes internacionalment de la narrativa catalana del segle XX. Pel que fa a la segona, Rodoreda la descriu així en una carta de 1961 al seu editor i amic Joan Sales: "*La mort i la primavera* és molt bo. Terriblement poètic i terriblement negre. Amb el meu estil d'ara, primera persona i procurant dir les coses de la manera més pura i inesperada. Serà una novel·la d'amor i de soledat infinita. Quan us donaré *La mort...*, us donaré una obra mestra". Una "obra mestra" que Rodoreda va anar reescriuint fins a la seva mort, la primavera de 1983, i que va ser "acabada", sense afegir-hi

una sola paraula, per la seva amiga Núria Folch, vídua de Sales, i publicada el 1986 com "darrera versió contínua", text sobre el qual he basat l'adaptació teatral.

Si *La plaça del Diamant* tracta en to realista la Barcelona de la dictadura, la República, la guerra i la postguerra, *La mort i la primavera* està situada en un petit i al·lucinat poble de muntanya fora del temps i de la geografia, sense escola ni església però amb un riu que el travessa per sota, on els seus habitants es regeixen per lleis terribles que ens podrien recordar societats primitives, però també i sobretot —com han anotat alguns estudiosos de l'obra— la inhumana crueltat que presidia la vida —i la mort— als camps de concentració i extermini nazis que Armand Obiols, company sentimental de Rodoreda, va conèixer de prop.

Rodoreda, cronista o visionària? Han estat vençuts els bàrbars, o el mal ens és congènit?

Sobre l'obra de Rodoreda...

"És la història d'un poble en el moment que s'encén i també és una història d'amor que s'encén. D'un enamorament, d'una atracció, del desig, de la col·lisió de dues persones. [...] És la història d'un poble totalitari en el qual dos adolescents, amb el seu desig, rebenten tots els tabús. És un dels llibres més autobiogràfics de la Rodoreda."

Maria Bohigas

Editora de Club Editor

"*La mort i la primavera* té les característiques que trobem en obres de Kafka, Artaud o Pasolini. És una obra amb una forta dimensió personal i política. Rodoreda es burxa molt endins d'ella mateixa i també fa una certa expiació. És d'aquelles obres que ocupa tota una vida. [...] I és rabiosament d'actualitat. [...] Una obra que denuncia l'autoritarisme, que reclama la llibertat de ser i pensar com es vulgui, una obra sobre la sedició."

Arnau Pons

Poeta, assagista i traductor

"Rodoreda s'inventa un gènere nou [...]. Perquè aquesta novel·la conté una ciència-ficció estranya, una recreació històrica inexplicable. No és realista, però té tota la substància per entendre com funciona una societat; és un conte de fades també, però no solament; és una meditació política i existencial, però supera aquests límits."

Eduard Jordà

Traductor de l'obra al castellà

AUTORA

Mercè Rodoreda

Mercè Rodoreda i Gurguí neix a Barcelona, al barri de Sant Gervasi, el 10 d'octubre de 1908. És coneguda sobretot com a novel·lista i contista, però també escriu diverses obres dramàtiques i poesia lírica. La seva infantesa és solitària: d'una banda, és filla única i, de l'altra, no es relaciona amb infants de la seva edat perquè només va a escola entre els set i els deu anys.

El 1928 es casa amb el seu oncle matern, Joan Gurguí, catorze anys més gran que ella, que havia marxat a Amèrica molt jove i que va tornar amb certa fortuna econòmica. Ella té només vint anys. Aquest matrimoni al qual es veu abocada, mai acceptat per ella, i el naixement del seu únic fill, Jordi Gurguí, el 1929, es converteixen en una experiència traumàtica. Especialment al final de la seva vida, quan ella mateixa es culpabilitza de la malaltia mental

que afecta el seu fill a partir dels quaranta anys i que l'obliga a ser internat a l'Institut Psiquiàtric Pere Mata de Reus. A partir de principis dels anys trenta, Mercè Rodoreda tria la literatura com a alternativa d'evasió d'aquell entorn clos i decebedor que ha patit.

Inicia una carrera de gran regularitat i de perfeccionament progressiu, que es manifesta en col·laboracions als diaris i les revistes de més prestigi d'aquells anys (*Meridià*, *Mirador*, *Revista de Catalunya*), generalment en forma de contes, i amb la publicació de novel·les. Aquests són anys de molta activitat, durant els quals l'escriptora treballa al Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i és membre activa de la Institució de les Lletres Catalanes.

El 21 de gener de 1939 emprèn el camí de l'exili. S'instal·la amb altres escrip-

La mort i la primavera

tors catalans (Pere Calders, Joan Oliver/Pere Quart, Armand Obiols, Xavier Benguerel, Francesc Trabal, Agustí Bartra, Anna Murià i Cèsar August Jordana) al castell de Roissy-en-Brie, a vint-i-cinc quilòmetres de París. En aquell refugi d'exili, l'autora enceta una intensa i complicada relació sentimental amb Armand Obiols, pseudònim de Joan Prat i Esteve. La majoria dels escriptors catalans exiliats s'embarquen cap a Amèrica, però Mercè Rodoreda i Armand Obiols opten per quedar-se a França, assisteixen a l'entrada dels nazis a París i es veuen obligats a fugir a peu cap a llocs més segurs.

Cal situar l'activitat dramàtica de Mercè Rodoreda en aquests primers anys de l'exili (1940-1950), quan a Catalunya encara no s'ha perdut l'esperança de restaurar la legitimitat republicana i l'autora té ben present la capacitat de projecció que el teatre català ha tingut en la preguerra. No obstant això, fins l'any 1979 no es representarà cap de les seves obres a Catalunya i la seva publicació serà ben tardana, deu anys després de la seva mort.

L'estabilitat econòmica li arriba amb la feina que Armand Obiols obté el 1954 com a traductor a les Nacions Unides, a Ginebra, i això propicia que Mercè Rodoreda entri en una etapa de creativitat enorme: recull els contes que tenia dispersos en diferents revistes de l'exili, n'hi afegeix d'inèdits i trenca el seu silenci de vint anys amb *Vint-i-dos contes* (1958), que obté el premi Víctor Català 1957 i que l'esperona a redactar, gairebé alhora, les novel·les *Jardí vora el mar*, *La plaça del Diamant* i *La mort i la primavera*.

El 1960 envia *La plaça del Diamant* (amb el títol *Colometa*) a la convocatòria del premi Sant Jordi del 1960, i n'és eliminada per un jurat que tenia, entre altres membres, l'escriptor Josep

Pla. El 1961 envia *La mort i la primavera* a la convocatòria del mateix premi i també n'és eliminada. La publicació de *La plaça del Diamant* (1962), gràcies a una recomanació de l'escriptor i assaigista Joan Fuster, que també ha format part del jurat del premi i que n'ha parlat amb l'editor i escriptor Joan Sales, contribueix a la seva consolidació definitiva. L'any 1966 li atorguen, finalment, el premi Sant Jordi per *El carrer de les Camèlies*, sense que l'autora s'hi hagi presentat, ja que aquell any la convocatòria ha decidit distingir una obra ja publicada. Aquesta novel·la rep posteriorment dos premis més, el de la Crítica (1967) i el Ramon Llull (1969). Després vindran *La meva Cristina i altres contes* (1967), *Jardí vora el mar* (1967) i una segona versió d'*Aloma* (1969).

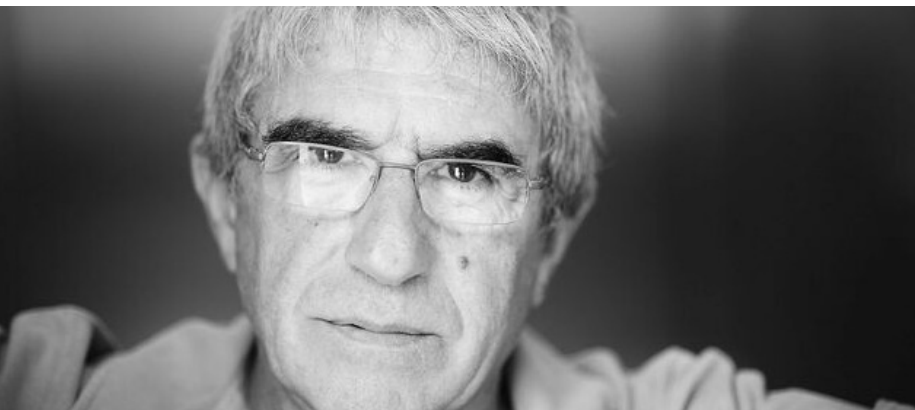
Amb la mort sobtada d'Armand Obiols, el 1971, s'accentua la seva solitud a Ginebra (on viu en un apartament davant del llac Léman) i, el 1972, en una estada a Romanyà de la Selva, decideix construir-hi un xalet i retornar a Catalunya. A Romanyà acabarà la novel·la *Mirall trencat* (1974), a la qual seguiran *Semblava de seda i altres contes* (1978), *Tots els contes* (1979), *Viatges i flors* (1980) i *Quanta, quanta guerra...* (1980).

En aquesta etapa de retorn a Catalunya és membre i sòcia d'honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i li és atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1980. Víctima d'un càncer, mor en una clínica de Girona, el 13 d'abril de 1983, i és enterrada a Romanyà de la Selva. Deixa com a hereu del llegat literari l'Institut d'Estudis Catalans, que crearà la Fundació Mercè Rodoreda.

Font: Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC)

DIRECTOR

Joan Ollé

Joan Ollé (Barcelona, 1955) és director de teatre, actor i professor de l'Institut del Teatre de Barcelona. Va dirigir les edicions 1992-2001 del Sitges Teatre Internacional i, entre el 2003 i el 2004, va ser membre de la direcció artística del Teatre Lliure. També ha fet ràdio i televisió, amb Joan Barril: el 2004 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona per *El cafè de la República* a Catalunya Ràdio i el 2005 va ser guardonat amb el Premi Nacional de Televisió per *L'illa del tresor*.

Es va iniciar com a director d'escena amb els muntatges de la companyia Dagoll Dagom *Yo era un tonto y lo que he visto me ha hecho dos tontos* (1974) i *Nocturn per a acordió* (1975), a partir de textos de Rafael Alberti i Joan Salvat-Papasseit. Els anys 1977 i 1978 va dirigir dos èxits que van consolidar la seva carrera: *No hablaré en clase*, de Josep Parramón i d'ell mateix, així com *Quan la ràdio parlava de Franco*, de Josep Maria Benet i Jornet i Terenci Moix.

Entre els seus muntatges trobem *Els pledejaires*, de Jean Racine (1983); *Baal*, de Bertolt Brecht (1982); *Crímenes y locuras del traïdor Lope de Aguirre*, de José Sanchis Sinisterra (1986); *Antígona*,

de Salvador Espriu (1987); *Un any sense estiu*, de Catherine Anne; *Rossiniana*, de Gioacchino Rossini, juntament amb Franco Di Francescantonio (1990); *L'hora dels adéus*, de Narcís Comadira (1995); *De poble en poble*, de Peter Handke (Premi Ciutat de Barcelona 1996); *Accident*, de Lluïsa Cunillé (Premi de les Lletres Catalanes 1997); *Así que pasen cinco años*, de Federico García Lorca (1998); *Víctor o els nens al poder*, de Roger Vitrac (2002); *L'hora en què res no sabem els uns dels altres*, de Peter Handke (2003); *Cròniques (Catalonia Splendens)*, inspirat en la *Crònica* de Ramon Muntaner; *Sis personatges en busca d'autor*, de Luigi Pirandello (2004); *L'oncle Vània*, d'Anton Txékhov (2004); *La plaça del Diamant*, a partir de la novel·la de Mercè Rodoreda i amb música de Pascal Comelade (2004); *Soldados de Salamina*, a partir de la novel·la de Javier Cercas (2008); *Coral romput*, a partir dels poemes de Vicent Andrés Estellés (2008); una versió teatral d'*El quadern gris*, de Josep Pla (2009); *À la ville de... Barcelona* (2012); *El somni d'una nit d'estiu*, de William Shakespeare, i el muntatge biogràfic *Las personas del verbo. Contra Jaime Gil de Biedma* (2017).

ACTOR

Joan Anguera

Joan Anguera (Castellterçol, 1947) va cursar estudis de Magisteri i de Teatre a l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual i als Estudis Nous de Teatre. També va llicenciar-se en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona l'any 1978 i va exercir de professor d'interpretació i de tallers entre el 1971 i el 2008. Ha treballat de gestor teatral i ha dirigit el Centre del Vallès de l'Institut del Teatre (1996-99), el Centre Dramàtic del Vallès (1996-2001) i la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga (1999-2002). Entre els anys 1996 i 1999, va crear la companyia Follim-Follam. L'any 1967 va fundar el Grup de Teatre Vermell x 4 i va formar part de La Gàbia Teatre de Vic, on ha participat com a actor i com a director en un gran nombre de muntatges.

En els darrers anys, ha actuat a muntatges com *Cyrano*, d'Edmond Rostand i direcció de Pau Miró; *Islàndia*, de Lluïsa Cunillé i direcció de Xavier Albertí; *La desaparició de Wendy*, de Josep Maria Benet i Jornet i direcció d'Oriol Broggi; *Victòria*, amb dramaturgia i direcció de Pau Miró; *El somni d'una nit d'estiu*, de William Shakespeare i direcció de Joan Ollé; *Àfrica 30*, de Mercè Sarrias i direcció de Toni Casares; *Glengarry Glen*

Ross, de David Mamet i direcció d'Àlex Rigola; *Coral romput*, de Vicent Andrés Estellés i direcció de Joan Ollé, i *Primera història d'Esther*, de Salvador Espriu i direcció d'Oriol Broggi. L'any 2008 va interpretar *El rei Lear*, de William Shakespeare, sota la direcció d'Oriol Broggi, treball pel qual va ser reconegut pel seu caràcter madur i professional a escena. D'altra banda, ha dirigit *Duros a quatre pessetes*, de Santiago Rusiñol.

Ha rebut nombrosos premis, entre els quals tres Premis de la Crítica.

ACTOR

Pepo Blasco

dirigida per Eduard Cortés (2015) i *Fènix 1123*, dirigida per Joel Joan i Sergi Lara (2011).

En televisió ha participat a *Benvinguts a la família* (2017), *Com si fos ahir* (2017-2019), *El mort viu* (2019), *Gran Nord* (2012), *Kubala, Moreno i Manchón* (2012), *La Riera* (2010), *Ermessenda* (2010), *Ull per ull* (2009), *Vinagre* (2008); *Serrallonga* (2008), així com també a *Porca misèria* (2006) i *Jet lag* (2003).

Pepo Blasco és actor de teatre, cinema i televisió. Va debutar a les sèries de TV3 *Jet lag* (2003) i *Porca misèria* (2006).

Al teatre l'hem pogut veure en un gran nombre de muntatges, entre els quals destaquen *Estat decepció*, amb dramaturgia i direcció de Carla Torres; *Medusa*, de Pablo Ley i direcció d'Aleix Fauró i Isis Martín; *Desig sota els oms*, d'Eugene O'Neill i direcció de Joan Ollé; *Ciutat de vidre*, de Paul Auster, David Mazzucchelli i Paul Karasik amb direcció de Mònica Bofill i Ricard Soler; *Dybbuk*, de Jan Vilanova i direcció de Pau Roca; *Estació Tèrminus*, amb dramaturgia i direcció de Magda Puyo i Ramon Simó; *Broken Heart Story*, amb dramaturgia i direcció de Saara Turunen; *Un tramvia anomenat desig*, de Tennessee Williams i direcció d'Oriol Tarrasón; *Prendre partit*, de Ronald Harwood i direcció de Josep Maria Pou, i *La rosa tatuada*, de Tennessee Williams i direcció de Carlota Subirós.

En cinema destaquen les seves actuacions a *La vida sense la Sara Amat*, dirigida per Laura Jou (2018); *Jean François* i *El sentit de la vida*, dirigides per Sergi Portabella (2017); *Brava*, dirigida per Roser Aguilar (2016); *Cerca de tu casa*,

ACTOR

Francesc Colomer

Francesc Colomer (Vic, 1997) debuta al cinema l'any 2010 com a protagonista de la pel·lícula *Pa negre*, d'Agustí Villaronga. La seva actuació va ser reconeguda amb el Premi Goya 2011 al millor actor revelació, el premi al millor actor al Latin Beat 2012 del Japó i la nominació al Premi Gaudí 2011 com a millor actor protagonista.

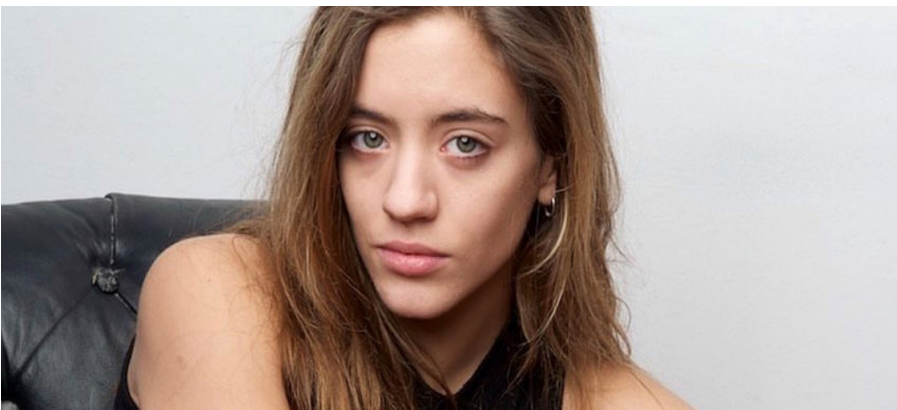
Des de llavors ha participat en dos llargmetratges més, *Vivir es fácil con los ojos cerrados*, de David Trueba, i *Barcelona, nit d'estiu*, de Dani de la Orden. També ha actuat en diferents curtmetratges.

Al teatre l'hem pogut veure en muntatges com *In&Out*, amb direcció de Pepa Fluvià (2018); *Tot un món, compendi d'amors i desamors*, de Mireia Gubianas (2017), i *Ànimes de batan*, de Montse Albàs (2011).

En televisió, el 2014 va formar part del repartiment de *39+1*, sèrie dirigida per Enric Folch i que es va poder veure a TV3 el mateix any.

ACTRIU

Sara Morera

Sara Morera (Vallfogona del Ripollès, 1995) va començar a endinsar-se en el món artístic des de ben petita. Va cursar el batxillerat artístic escènic i després es va formar a Nancy Tuñón, el Col·legi del Teatre i l'Institut del Teatre, on actualment està cursant el darrer curs d'Interpretació. Ha combinat la formació amb l'experiència pràctica i ha treballat en espectacles diferents: infantils, de terror, de dansa i de carrer, entre d'altres. També ha participat en diferents tallers de l'Institut del Teatre i ha pogut treballar amb directors com Joan Ollé, Ernesto Collado i Anna Estrada.

ACTRIU

Rosa Renom

el Premi Butaca per *Rock'n'roll*; el Premi Margarida Xirgu per *Rock'n'roll* i per *La gavina*, així com el Premi de la Crítica per *El president*.

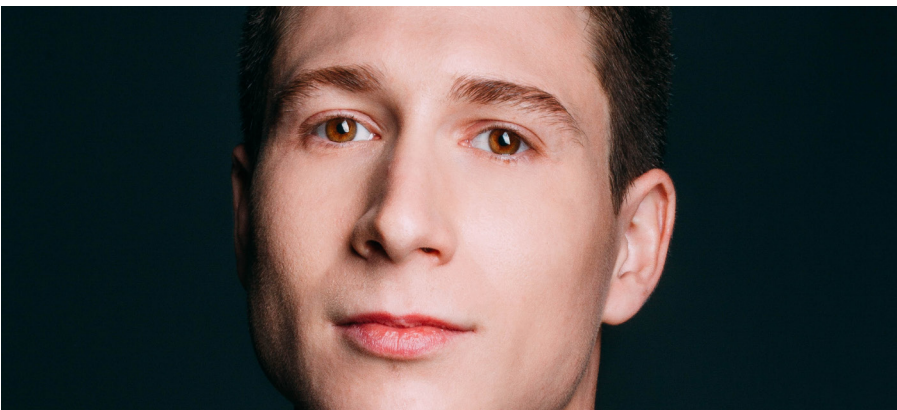
Rosa Renom (Sabadell, 1963) és actriu de teatre, televisió i cinema. Ha treballat amb directors com Joan Ollé (*Romeu i Julieta*, *De poble en poble*, *La plaça del Diamant*, *Víctor o els nens al poder*), Mario Gas (*La ronda*, *La senyora Florentina i el seu amor Homer*, *El temps i els Conway*, *Mort d'un viatjant*, *Un fràgil equilibri*), Rosa Novell (*Maria Rosa*, *Les dones sàvies*, *Vells temps*), Àlex Rigola (*Rock'n'roll*), David Selvas (*La gavina*), Ramon Simó (*Copenhaguen*), Sergi Belbel (*Agost*), Ferran Madico (*Casa i jardí*, *El conte d'hivern*), Lluís Pasqual (*Els feréstecs*), Carme Portaceli (*El president*) i Sílvia Munt (*El preu*).

En televisió, ràdio i cinema ha treballat a *La Riera*, *Ermessenda*, *Delta*, *Joc de mentides*, *Poblenou*, *Les veus del Pamanó*, *El comisario*, *Hospital Central*, *Zarafina*, *La Revolució Francesa*, *Pleure pas*, *Germaine*, *Azaña*, *Infidels*, *Qui?* i *Freetown*.

Al llarg de la seva carrera professional, ha rebut diversos guardons: el premi de l'Aadpc per *La senyora Florentina i el seu amor Homer*, el Premi de la Crítica per *Mort d'un viatjant* i per *Rock'n'roll*;

ACTOR

Roger Vilà

Recentment ha creat, coescrit, protagonitzat i produït */krakt/*, un curtmetratge-videoart amb la productora Nanouk Films.

Roger Vilà va formar-se en interpretació a Nancy Tuñón, al Col·legi de Teatre, a l'Estudi Laura Jou i a l'Institut del Teatre, on va graduar-se el 2018.

Ha format part de muntatges teatrals com *Bolxevics*, dirigit per Júlia Barceló a la Biblioteca de Catalunya; *Salomé*, dirigit per Àlex Mañas a l'Almeria Teatre i *Masculin-Féminin*, una adaptació teatral del film homònim de Jean-Luc Godard dirigida per Joan Ollé. També ha participat en una versió del clàssic *Romeu i Julieta* dins el festival GATS, a Pequín, que va quedar finalista.

Entre els seus treballs al cinema i a la televisió, destaquen una aparició a la pel·lícula *El fotògraf de Mauthausen* i una participació a la sèrie de TV3 *Com si fos ahir*.

També és pintor, amb més de quinze anys d'estudis de pintura i gravat amb Jordi Aligué. Ha fet exposicions individuals i ha participat en exposicions col·lectives, una d'elles a Sardenya amb artistes com Agustín Ibarrola o Benet Rossell.

Venda d'entrades

Intensiva

5 de setembre

Canals

WEB

TAQUILLA

Lloc i hora:

Al web

a partir de les 9 h

Teatre Municipal de Girona

- Salò de descans-
de 9 a 20 h

Teatre de Salt

de 9 a 20 h

General

A partir del 6 de setembre

Canals

WEB

TAQUILLA

Lloc i hora:

Teatre Municipal:

de dimarts. a divendres
de 13 a 17 h

Auditori de Girona

de dimarts a divendres
d'11 a 13 h

Teatre de Salt

dijous i divendres
de 19 a 21h

Dia de funció

si hi ha entrades disponibles

Canals

WEB

TAQUILLA

Lloc i hora:

Al recinte de l'espectacle

des d'1 h abans de l'inici
de la funció

Al web

fins a l'hora d'inici de
la funció

T'has quedat sense entrada?

Estigues atent a la disponibilitat fins al mateix dia de la funció perquè sovint hi ha localitats que queden alliberades a última hora.

Inscriu-te al servei **Vull assistir-hi**, un sistema d'avisos de disponibilitat d'entrades que apareix a la web per a tots aquells espectacles amb les entrades exhaurides.

Al web també hi ha un comptador que t'indica el nombre d'entrades disponibles dels espectacles. Si veus que queden poques localitats compra immediatament la teva entrada. No perdís l'oportunitat.

Consulta la resta de descomptes, avantatges i condicions a:
www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitò** amb el suport de:

Patrons:

Obra Social "la Caixa"

Patrocinadors

Mitjans patrocinadors:

Recomanat per:

Més informació i venda d'entrades:
www.temporada-alta.com